

Náš dúhový deň

(Dojmy z návštevy divadelného predstavenia Divotvorný hrniec v Nitre dňa 27. 02. 2008)

Dúhový ostrov. Čarovné miesto, ktorého sme boli súčasťou, aj keď len zo sedačiek. Vraj diváci alebo ako sa nazývajú tí, čo sa občas zasmejú, a na konci predstavenia zatlieskajú. Nie, my sme neboli

len divákmi. Každý jeden z nás našiel svoju tvár, pohyby či názory na doskách nitrianskeho divadla. Dúhový ostrov, útočisko, ktoré mnohí z nás tak márne hľadajú v dnešnom moderne sebeckom svete. Ako rada by som zbalila svoje zbytočné veci a odišla zasadiť svoje zlato do úrodnej pôdy.

Priateľstvo, láska, nespravodlivosť. Videli sme všetko. Nenásytnosť, ktorá napokon vždy umlčí samú seba, dobro, ktoré zvíťazí v prospech ktorejkoľvek farby. Divotvorný hrniec. Pomohol nám porozumieť tomu, že herec je vlastne každý jeden z nás. Naše predstavenia – samotné životy, sú plné nástrah a zla. Nie vždy sa však končia zistením, že najväčším pokladom nie je čarovný hrniec plný zlata, ale skutočný priateľ, úprimná láska, milujúca rodina. Všetko zlato sveta sa totiž ukrýva v našich srdciach.

Po predstavení nám boli okamžite zrejmé nástrahy prefíkaného osudu. Prudký dážď chcel dokázať našej vysmiatej bezdáždnikovej posádke, že je opäť raz mocnejší. Kučery na zmoknutých vlasoch úplne zanikli, a tak si mnohé z nás sľúbili, že budúca návšteva divadla bude racionálnejšia. Radšej si pospíme o hodinku dlhšie. Potom sme sa dobre napapkali a vyrazili na Nitriansky hrad. Pešia túra približne desiatich minút cez rušnú premávku nás vďaka pani profesorky mnohému priučili, napríklad cvalu po kruhovom objazde podľa dopravných značiek. Množstvo fotiek, silný vietor a krásny výhľad. Nitra bola nádherná.

Pod'akovanie patrí všetkým, ktorých úsmev nahradil slnko. Ďakujeme.

